

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

6 de setembre 2024

Número 310

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

TORNEM'HI

L'extrema dreta alemanya guanya a Turíngia i Saxònia

La hipòtesi segons la qual la història de la humanitat és circular o pendular o repetitiva, comença a fer-se pesada. A les criatures també els costa d'aprendre a caminar, durant l'aprenentatge cauen i es pelen els genolls però amb el pas del temps, condueixen una moto. La història, no. Comença, tempta i quan sembla que ja ha après la lliçó torna a fotre's de cap. Fa vuitanta anys Alemanya plorava milions de morts, ciutats derruïdes, vergonya internacional. En vuitanta anys han perdut la memòria i la vergonya.

L'excusa sempre és la mateixa, la raça. Abans jueus, ara emigrants. El que no sabem o no gosem dir és el fons que alimenta aquesta necessitat de puresa ària.

Serà Wagner la causa? Nietzsche? La mitologia? O potser un incommensurable complexa d'inferioritat, una inseguret malaltissa que fa que els alemanys passin la vida buscant un pare que els digui per on han de caminar? La democràcia demana control, domini d'un mateix, llibertat. La dictadura, tot el contrari. Mann, Freud són pares exemplars pels alemanys. Marquen als fills des del primer plor i no els deixen anar fins que compleixen els ses desitjos o es suïciden. Alemanya estima a aquests pares.

Les darreres eleccions en són un bon exemple. La Germania (sobre tot la que va viure durant anys sota la fèrula soviètica com Turíngia i Saxònia) s'espanta quan veu per places i carrers gents d'altres races i altres costums. No saben què fer. Tenen por i ningú no els marca el camí. Stalin els hi deia, Hitler els hi deia, ara Scholz calla. Error. Scholz ha perdut el tren i el seu lloc l'ocupen petits dictadors que marquen la senda, ordenen, criden, odien... Per fi els alemanys tenen un camí a seguir. L'Stalin de torn imposa novament quines han de ser les seves passes i les seguiran amb la mateixa ceguesa de quan van intentar conquerir Europa. Saben el final.

Morts, ciutats derruïdes, derrota... Després vindrà un llarg silenci, i al cap d'uns anys, potser vuitanta, els alemanys reclamaran un altre pare que els esclavitzi.

